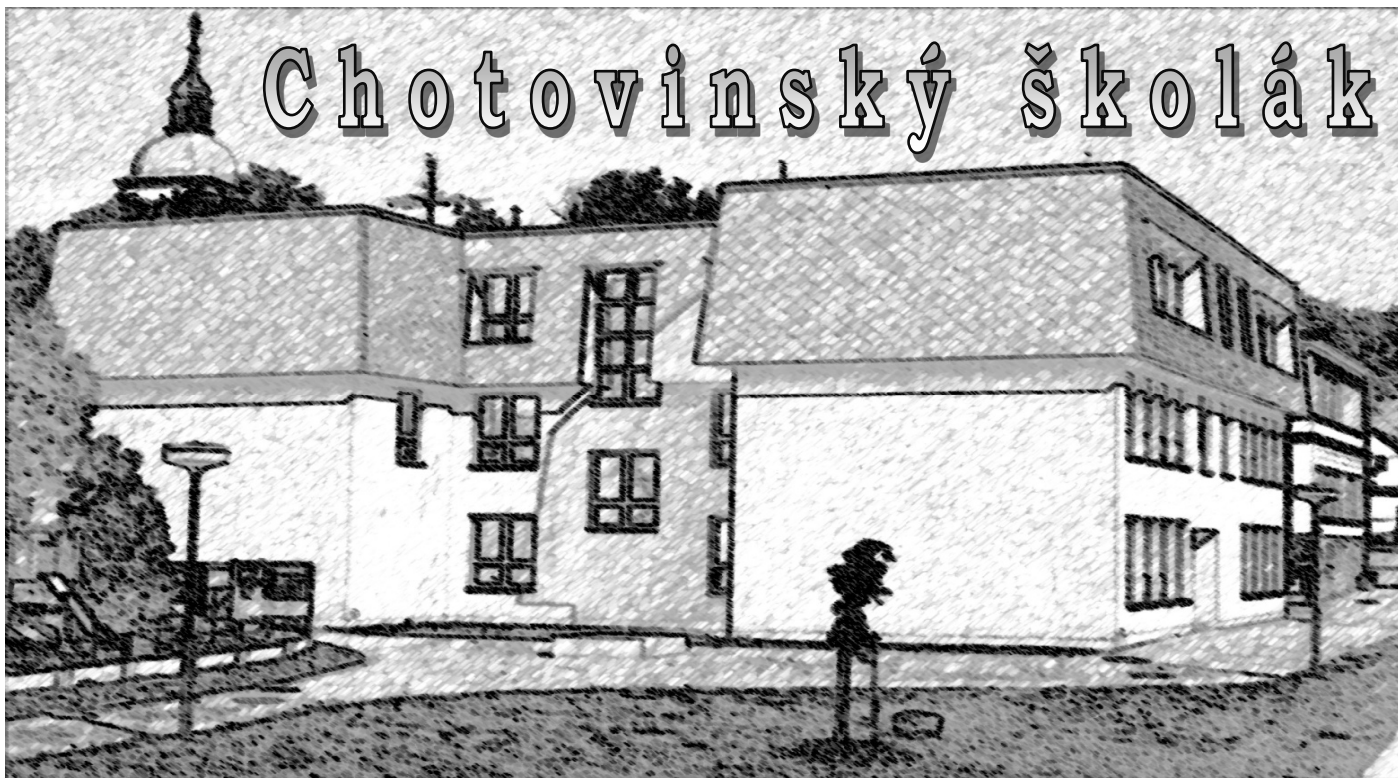

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 4

ROČNÍK 2017/2018

Prosincové okénko ředitele

Skončil prosinec, vyčerpali jsme státní rozpočet, tak abychom nemuseli nic vracet, zaplatili jsme provozní náklady posledního měsíce. Vyhodnotili jsme rok 2017. Sestavili jsme vizi a určili priority pro rok 2018.

Ve škole nastaly vánoční prázdniny, ale při pohledu do kalendáře vidíme, že v lednu zbývají tři týdny do pedagogické rady, která je 24. ledna, a proto již není mnoho času na vylepšení známek.

Přišly výsledky testování žáků 9. třídy. Letošní devátáci jsou mezi 20 % nejlepších škol v českém jazyce a v polovině testovaných škol v matematice.

V průběhu ledna začneme vydávat potvrzení o zaplacení školkovného za rok 2017. Toto potvrzení pro odpočty z daní bude vydávat paní Strejcová od 9. ledna 2018.

V KD jsme uspořádali besedu s autogramiádou se známými sportovci. Do Chotovin přijel Lukáš Bauer (běžec na lyžích), Jiří Prskavec (vodní slalomář) a Robin Holub (freeslopper). Děkujeme manželům Fridrichovým za organizování akce.

Školu a školku navštívil Mikuláš s nadílkou. Ve školce proběhly vánoční besídky pro rodiče. Na sále byla Vánoční dílna. Znovu musím poděkovat všem, kteří se podíleli na organizaci a přispěli ke zdárnému průběhu. Uspořádali jsme Mikulášskou laťku, na kterou přijely další 3 školy poměřit síly ve skoku vysokém. Na Mikulášské laťce pořádané Gymnáziem PdC Tábor obsadila Jana Svačinová 2. místo ve své kategorii. Žáci 1. stupně měli školní soutěž ve šplhu na Mikulášské berle. Zpívání

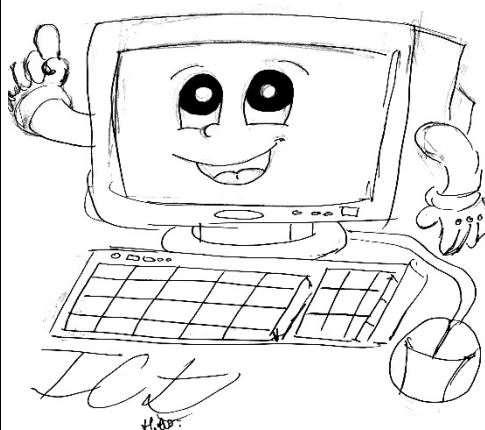
v kostele a u stromečku patří již k tradičním vystoupením pěveckých sborů. Do tříd školky a družiny přinesl hračky Ježíšek a děti i dospělí si ve škole vyměnili dárky, ochutnali cukroví a vyrazili na prázdniny.

Petr Havlík – ředitel školy

Ohlédnutí za rokem 2017

Školu navštěvuje 225 žáků a 102 dětí je v mateřské škole. Jsme stále největší vesnická škola i školka. Na jaře roku 2018 nastoupí dalších šest dětí do MŠ. Škola poskytuje dětem kvalitní vzdělání. Škola zaměstnává 43 zaměstnanců s pracovní smlouvou a dva na dohodu o PP.

Modernizovali jsme sportovní halu. V hale jsme vyměnili dosluhující světla, vymalovali jsme ji, nejvíce namáhaná místa polepili koberci, na okna nalepili folie, aby dopolední slunce nesvítilo do očí. Vymalovali jsme MŠ. Ve třídách školy jsme vyměnili tabule za nové

a nakoupili dva dataprojektory. V každé třídě je nyní nová keramická tabule a televize s možností připojení PC nebo interaktivní tabule s NB. Zdigitalizovali jsme provoz. Objednávání stravy je možné přes internet. Spustili jsme elektronickou žákovskou a elektronickou třídní knihu. Rodiče mohou obědy přihlašovat a odhlašovat a dění v ŽK sledovat přes webové aplikace na svých mobilních telefonech. Na škole je Wi-Fi síť, která mezi centry komunikuje pomocí optických kabelů, pracuje nový server.

V grantech jsme byli úspěšní. Pracujeme na třech grantech z předešlých let – Centrum sportu, Centrum přírodních věd a Bez obav spolu. V roce 2017 jsme rozběhli další grant („Šablony“), ze kterého máme školního speciálního pedagoga a další vzdělávání pro pedagogy. Prostřednictvím práce na MAP máme další vzdělávání pedagogů zdarma.

V rámci prezentace školy na veřejnosti se daří školu zviditelňovat díky úspěchům našich žáků v různých soutěžích, díky akcím všeho druhu a vystoupením pro veřejnost a i díky informovanosti okolí pomocí školních novin a webových stránek školy. Děkuji všem, kteří naši školu propagují na veřejnosti.

Mezi největší sponzory školy kromě obce patří Spolek přátel školy, místní organizace Českého zahrádkářského svazu, firma Madona a firma Navrátil. Děkujeme. Pokud další subjekty chtějí podpořit činnost školy, budeme jen rádi.

Všem, kteří pro nás pracují nebo spolupracují s námi a podporují naši školu, šíří dobré jméno školy a doporučují naši školu, děkuji. A do roku 2018 Vám všem přeji hodně zdraví a štěstí.

Petr Havlík – ředitel školy

Vize roku 2018

V roce 2018 budeme i nadále rozvíjet každého žáka na maximální možnou úroveň. Výborná kvalita výuky je pro nás jednou z priorit, další pak je úspěch žáků u přijímacích zkoušek a také snaha získat pokud možno všechny žáky a děti ze spádové oblasti.

Obec Chotoviny bude rekonstruovat MŠ Lipová třídu Stromky a Sluníčka, kde je v plánu přes prázdniny kompletně přestavět starou budovu MŠ, vybourají se příčky, strhne strop a vše se postaví nové. Dále má obec v plánu koupit část nových herních prvků na zahradu MŠ za 220 tisíc Kč a do školní jídelny konvektomat na 300 jídel (současný je na konci životnosti a má kapacitu pouze 150 jídel, i když už dnes vaříme necelých 300 jídel denně). S podporou partnerských obcí Jedlany, Nemyšl a Sudoměřice u Tábora bude usilovat o dotaci z POV (maximálně 285 tisíc Kč). Celková investice dosáhne asi 570 tisíc korun.

Důležité je pro nás výborné materiální zabezpečení výuky. Snahou je modernizovat pomůcky, metody, prostředí. Škola své prostředky v letošním roce ponejvíce vloží do MŠ, kde se dokončí výměna nábytku v MŠ, tak aby v nové budově bylo vše nové. Budeme dále pokračovat v digitalizaci agendy.

Petr Havlík – ředitel školy

Čtení rodičům

Žáci 2. třídy se rozhodli, že předvedou svým rodičům i dalším příbuzným, jak už umí krásně číst. Celý listopad trávili vybíráním právě té knihy, ze které budou pak veřejně číst ukázkou.

A v úterý 12. prosince odpoledne nastal právě ten čas, kdy se téměř celá třída, chyběli jen tři, se

šla ve tři hodiny ve škole a vypravila se do knihovny, aby se přichystala na velký okamžik. Každý si připravil svou knihu a využil posledních pár volných okamžiků pro nácvik čtení. Nervozita pomalu stoupala a víc než samotný text každého zajímalo, jestli už dorazil někdo z jeho rodiny.

Ještě před samotným zahájením čtení proběhlo vyhodnocení výběru návštěvníků knihovny, kteří po celý listopad mohli hlasovat pro nejzajímavější návrh knižního obalu právě od žáků 2. třídy. Jako nejpovedenější vybrali návrh Antonie Součkové, druhý nejpovedenější návrh přisoudili Anně Pokorné a třetí největší přízeň získal návrh Vojtěcha Plachého. Všichni ocenění dostali diplom a něco malého na památku. Všichni jim moc gratulujeme! Jejich povedené návrhy budou vystaveny v knihovně.

A pak už přišla ta dlouho očekávaná chvíle. Každý z druháků dostal svých pár minut, kdy mohl předvést, jak moc se zlepšil ve čtenářském umění. Jazyk byl najednou tak těžký, plíce poloviční, ale stačilo se pořádně nadechnout, soustředit se na písmena a už to šlo jako po másle. Všichni četli podle svých možností moc hezky, a byli proto odměněni zaslouženým potleskem. Aby na tuto událost jen tak nezapomněli, dostal každý pamětní list a krásnou knihu, za kterou bychom tímto chtěli poděkovat paní knihovnici Zuzaně Sumerauerové. Pamětní list jsme dali podepsat kamarádům a návštěvníkům a pak jsme se

všichni rozešli domů s dobrým pocitem, že jsme to zvládli a překonali jsme sami sebe.

Děkuji všem zúčastněným žákům i jejich posluchačům za příjemné odpoledne! Nemaľý dík patří i paní knihovnici, která nám v chotovinské knihovně poskytla zázemí pro přípravu i realizaci celé akce.

Nataša Havlíková

Čteme rádi

Závrat' je knížka plná napínavých povídek, které v jeden celek vybrala a uspořádala Jana Čeňková. Zaujala mě povídka Přicházející z pekla od Jaroslava Havlíčka. Příběh začíná tím, jak Petr, hlavní postava, vyjde z vězení a uslyší svoje jméno. Přemýšlí nad tím, jak byl mladý a zbrklý, když provedl ten hrozný čin. A začíná vyprávět, proč se do vězení dostal. Petr je mladý student, který touží po rychlé, úspěšné a veselé lásce. Je milý, laskavý a je s ním zábava. Ale protože je ještě mladý, je také nezkušený a zbrklý. To ho právě přivede až za mříže. Naučil jsem se, že v krizových situacích bych měl zachovat co nejlidštější hlavu, hledat různá řešení. Nad svými chybami bych měl přemýšlet a vždy hledat nejdříve chybu u sebe. I ostatní povídky čekají na své čtenáře. Vřele doporučuji. O napětí opravdu není nouze.

Adam Cetlovský

In(ex)kluze

Svůj novoroční příspěvek do našeho školního časopisu chci věnovat vzpomínce na vzácnou ženu paní Ivu Švarcovou, která nás 19. prosince opustila po těžké nemoci ve věku pouhých sedmdesáti šesti let. Neznal jsem ji osobně, ale při četných setkáních na diskuzních fórech jsme všichni obdivovali její

jasnou odbornou argumentaci a neuvěřitelnou vitalitu, se kterou se stále vrhala do boje za práva dětí, především těch s mentálním hendikepem. Ještě měsíc před svým odchodem vzkázala svým přátelům na sociálních sítích: „Jsem nemocná a asi ještě nějakou dobu budu. V boji proti inkluzi budu ale pokračovat dál, možná teď s menším nasazením.“

Doc. PhDr. Iva Švarcová, CSc., byla speciální pedagožka, autorka řady knih a učebnic a hlavně spoluautorka Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání – přílohy upravující vzdělávání žáků s lehkým mentálním postižením.

Vláda již schválila státní rozpočet na rok 2018 a nezbývá než se zatajeným dechem pozorovat, kolik peněz nakonec připadne na aktivisticky pojatou inkluzi, proti které paní Švarcová poslední roky svého života bojovala.

Připomenu některé její názory. Zkuste je porovnat se svými. Jak má bohatý a vzdělaný stát pečovat o děti s mentálním hendikepem?

„Nejsem pro, aby se lidé s mentálním či jiným postižením segregovali od ostatní populace. Dokonce tvrdím, že mentální retardace není nakažlivá. Ale taková inkluze, kde se všechny děti dají do jedné třídy, a předpokládá se, že budou prospívat, je iluze.“

„Dítě s mentálním hendikepem nezažije pocit úspěchu. Když se ho bude učitel snažit zapojit do vzdělávacího procesu a zeptá se ho, kolik je dva a tři, a dítě řekne sedm, celá třída se rozřehtá. Když se to stane pětkrát či šestkrát, podle odolnosti dítěte, už prostě neodpoví. Jiné naopak bude těžko snášet tu svoji víceméně podřadnou roli a bude dělat rošťárny.“

„Když mu učitelka dá jedničku za to, že místo odpovědi do testu namaloval kytičku, není tak hloupý, aby nepochopilo, o co jde. Že to

není skutečné hodnocení. Smysl inkluze, včlenění, je popřen. Dítě nebude přijato jako rovnocenná bytost a úspěšné také nebude. Když si představím šestileté postižené dítě, kterému jsou v hlavě tři roky, jak sedí v první třídě a cítí se osamocené, je mi ho hrozně líto.“

„Jsou maminky, které mají postižené dítě integrované, vybojovaly si to, daly ho do běžné školy. Pokud jde o dítě na horní hranici lehké mentální retardace, škola je na integraci žáka připravená a rodina se školou dobře spolupracuje, může to nějaký čas fungovat, ale na druhém stupni už asi budou mít těžko řešitelné problémy. Přesto na tom trvají, protože je to moderní a je složitější si připustit, že by vaše dítě mělo být ve škole pro postižené děti.“

„Dítě s lehkým mentálním postižením (LMP) má problém se zbecňováním, s pamětí, s pozorností, s vnímáním. Když přijde do první třídy, začne ztrácet na ostatní děti v momentě, kdy vezme tužku do ruky. Na konci první třídy jsou rozdílly markantní.“

„U dětí cizinců po několika měsících, či dokonce týdnech jazyková bariéra sama zmizí. Mentální retardace je bariéra, která se odstranit nedá. Strašně se spoléhá na asistenty, jenže to není speciální pedagog. Co bude s dítětem během výuky dělat? Vymalovávat si? Kreslit kytičky? Na chemii, když se budou probírat soli, kreslit sůl? Podle mě role asistenta nakonec bude v tom udržovat dítě, aby moc nerušilo vyučování a aby mu ostatní neublížovali. V podstatě ho bude segregovat.“

S úctou vzpomínal Jiří Honza

Hvězdy u nás

V předvánočním čase, v době, kdy se z nebe snášely dešťové kapky, byl v Chotovinách viděn zvláštní úkaz. Hvězdy sestoupily z nebe a zavítaly mezi žáky naší školy. Známi čeští sportovci Lukáš Bauer, Jiří Prskavec a Robin Holub, to byli hvězdní hosté našeho setkání.

Lukáš Bauer vyprávěl o své bohaté a úspěšné sportovní kariéře běžce na lyžích. Dozvěděli jsme se například, že velké úspěchy se dostavily až v jeho 29 letech, že měl raději klasický styl než volný nebo to, že byl na pěti olympijských hrách. Nyní se Bauer věnuje hlavně dálkovým běhům, kterých má za sezónu jedenáct. Nejdelším z nich je Vasův běh dlouhý 90 km. Vyprávěl o svých zkušenostech, kdy mu i přes velkou dřinu a úsilí sport přinášel především radost. Díky lyžování procestoval velký kus světa od Kanady až po Japonsko, ale jako profesionální sportovec si z těchto cest pamatuje hlavně hotely, lyžařské tratě a na krásy přírody nezbyval čas. Na závěr svého vyprávění odpovídal i žákům na jejich dotazy a ukázal nádhernou stříbrnou olympijskou medaili.

Po Lukášovi se dostal ke slovu teprve čtyřicetiletý, ale úspěšný vodní slalomář Jiří Prskavec, který už jako sotva osmnáctiletý dokázal získat bronzovou medaili na mistrovství Evropy. Další úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat - tři zlaté medaile z evropských šampionátů, bronz z olympiády v Riu a další tři zlaté z mistrovství světa. Tu poslední zlatou z roku 2017 ze závodu hlídek nám spolu se svou kajakářskou přílbou také přinesl ukázat. I Jirka povídal o svých začátcích, jeho rodina je vodním slalomem poznamenána, a tak ani on nezůstal pozadu. Jezdil

s maminkou a tatínkem po závodech a brzy věděl, že chce být jako ti závodníci, na které kouká. Jiří je sympatický kluk, má rád výzvy a s hledáním motivace nemá žádný problém.

Jako poslední se dostal ke slovu pětadvacetiletý špičkový freestyleový lyžař Robin Holub, který závodí v disciplíně slopestyle. Jak nám Robin vysvětlil, tak podstatou tohoto sportu je sjíždění tratě s umělými překážkami, jako je zábradlí nebo skokánky, na nichž se snaží předvádět co nejobtížnější triky a skoky, které hodnotí rozhodčí. Robin v zimě nejvíce trénuje v krkonošském snowparku ve Vítkovicích, v létě pak skáče do molitanu a do vody. Před několika lety, když začínal se slopestylem, trénoval nějakou dobu na Novém Zélandu s dalšími výbornými sportovci a hodně se tam naučil. Robin nám také povídal o kuriózním zážitku, který se mu stal před časem při závodech. Při jednom skoku ztratil lyži a zbytek závodu dojel jenom na jedné, čímž si získal respekt ostatních. Robin se pravidelně účastní XGames, což jsou nejprestižnější závody, které se v jeho disciplíně vůbec konají.

Besedu ukončila autogramiáda, každý si mohl přijít pro podepsanou fotografii přímo za sportovci. Jsme moc rádi, že jsme je mezi námi mohli přivítat a vyslechnout jejich příběhy a rady. Setkání může být motivací pro děti v životě něco dokázat a nemusí to být nutně ve sportu. Přijely k nám tři hvězdy a přitom to byli tři normální lidé, kteří se nebáli a šli si za svým snem. Přitom někdy stačí jen málo, vyjádřit podporu, povzbudit nebo říct několik správných slov. Možná se to povedlo Lukášovi, Jirkovi nebo Robinovi a možná se to může povést vám. Hurá za svým snem!

Patrik Elhenický

Krabice?

Na konci listopadu a začátku prosince proběhl ve druhé třídě a družině sběr dárek pro projekt Krabice od bot, kterou každoročně organizuje Diakonie Českobratrské církve evangelické. Myšlenka projektu je úplně jednoduchá – každý máme spousty věcí, které jsou funkční, ale my si s nimi už nehrajeme či je nepotřebujeme. Na druhou stranu je spousta rodin s dětmi, které se ocitly v tíživé situaci. Vánoce jsou svátky lásky, klidu a pohody. Vězte, že díky našim dětem byly letošní svátky krásnější i pro dalších dvacet dětí. Právě tolik krabic s dárky se podařilo připravit a odeslat potřebným. A věřte, že v každé krabici z naší školy bylo spousty krásných věcí – od plyšáků, sladkostí, autíček, panenek a skládaček až po knížky. Pokud byste se o projektu chtěli dozvědět více, otevřete si internetovou stránku www.krabiceodbot.cz. Pevně věříme, že se naši škole podaří zapojit do projektu i příští rok. Velké poděkování patří paní vychovatelce Markětě Cimbulkové, která se svojí třídou družiny dárky pomáhala připravit a hlavně je krásně a pečlivě zabalila.

Nataša Havlíková

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Eliška Bervidová a archiv Školáka

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

